

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. D. K.**, správkyne konkurznej podstaty, so sídlom v B., úpadcu E. S. – „L.“, bytom v B., IČO X., proti žalovaným **1/ E. S.**, bývajúcej v B., **2/ M. S.**, nar. X., bývajúcemu v B., **3/ R. S.**, nar. X., bývajúcemu v B., **4/ I. S.**, nar. X., bývajúcemu v B., **o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov**, vedenej na Okresnom súde v Brezne pod sp. zn. 5 C 223/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 14. novembra 2006 sp. zn. 13 Co 81/06, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 14. novembra 2006 sp. zn. 13 Co 81/06 **o d m i e t a .**

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Brezno rozsudkom z 10.2.2006 č.k. 5 C 223/2005-24 zamietol vzájomný návrh žalobcu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov z dôvodu, že bol podaný po uplynutí trojročnej prekluzívnej lehoty uvedenej v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ).

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 14. novembra 2006 sp. zn. 13 Co 81/06 na odvolanie žalobcu rozsudok okresného súdu potvrdil. Uviedol, že v ustanovení § 149 ods. 4 OZ ide o lehotu prekluzívnu, ktorá má povahu hmotnoprávnu. Účastník teda musí v posledný deň tejto lehoty podať žalobu (vzájomný návrh) na súd, ak majú nastať právne účinky týmto ustanovením sledované bez ohľadu na to, aké súdne konanie začalo a kedy

sa skončilo. V danej veci bolo možné podať návrh na súd o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov najneskôr do 19.4.2005. Keďže žalobca tak urobil až 24.6.2005, t.j. po uplynutí tejto hmotnoprávnej lehoty, okresný súd správne jeho žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu a tiež súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutiami nižších súdov, ktoré jeho návrh zamietli z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty, mu bola ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Poukázal na to, že on z objektívnych dôvodov nemohol podať návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zákonom stanovenej lehote. Správne mali súdy trojročnú prekluzívnu lehotu uvedenú v § 149 ods. 3 OZ predĺžiť o dobu, počas ktorej súd konal o rovnakom návrhu podanom právnym predchodcom žalovaných. Uvedená lehota tak mohla uplynúť najskôr nadobudnutím právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6.7.2005, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Brezno z 3.6.2005 o zastavení konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov začatom na návrh právneho predchodcu žalovaných. Keďže on podal vzájomný návrh v rámci odvolania proti uzneseniu okresného súdu dňa 24.3.2005 (správne 24.6.2005 – poznámka najvyššieho súdu), podal ho v zákonom stanovenej lehote. Rozhodnutie krajského súdu (a tiež okresného súdu), podľa ktorého návrh na súd o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov mohol podať najneskôr do 19.4.2005, spočíva preto na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalovaný 4/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že z jeho obsahu vyplýva, že žalobca v skutočnosti napáda právne posúdenie plynutia trojročnej prekluzívnej doby. Túto námietku žalobcu treba považovať za dovolací dôvod uvedený v § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však nie je dôvodom prípustnosti dovolania. Navrhol preto jeho dovolanie zamietnuť.

Ostatní žalovaní sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V preskúmvanej veci žalobca napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanovení § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie preto ani podľa tohto zákonného ustanovenia prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom). Treba

zdôrazniť, že prípustnosť dovolania nie je založená už tým, že dovolateľ určitú vadu konania tvrdí, ale až zistením, že konanie je takou vadou skutočne postihnuté.

Dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich.

Pokiaľ dovolateľ v dovolaní opieral prípustnosť dovolania o ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p., treba uviesť, že toto zákonné ustanovenie možnosť konať pred súdom dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Žalobca žiadne konkrétne skutočnosti v postupe súdu, ktoré by ho vylučovali z realizácie jeho procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom, neuviedol. Z obsahu jeho dovolania vyplýva, že odvolaciemu súdu vytýka nesprávne právne posúdenie veci.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), možno ho ale (úspešne) uplatniť len v procesne prípustnom dovolaní. Nesprávne právne posúdenie veci nie je dôsledkom procesnej vady konania v zmysle § 237 O.s.p., ale omylu v aplikácii práva. I keby odvolací súd v napadnutom rozsudku prípadne aj vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nespôsobil by tým procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p., ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto zákonného ustanovenia.

Keďže v prejednávanej veci dovolanie žalobcu smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému podľa § 238 ods. 2 a 3 O.s.p. prípustné nie je a neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalovaní mali v dovolacom konaní úspech, preto im patrí právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaným 1/, 2/ a 3/ v dovolacom konaní trovy nevznikli, preto im neboli priznané. Žalovanému 4/ v dovolacom konaní síce vznikli trovy právneho zastúpenia, ale dovolací súd z hľadiska náhrady trov dovolacieho konania na jeho

podanie z 23.12.2006 neprihliadol, keďže žalovaný 4/, resp. jeho advokát o priznanie trov dovolacieho konania nepožiadali (§ 151 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 1.9.2005).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. marca 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: